

ABONAMENTELE.

IN TOATA ROMANIA
3 luni 24
6 luni 48
1 an 96
IN STRAINATATE:
. 60
INSERTIUNI SI RECLAME:
In de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani
pagina III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi
Reclame 2 lei noi linia.

TIMPUL

ERE IN TOATE ZEELE DE LUCRU.

Biourul Redactiei si Administratiei: Palatul 'Dacia'.

Un numar in capitala 10 bani.

ANUNCIURI:

Se primesc in strainatate: La D-nul Haasen-
stein & Vogler in Vienna, Wallfischgasse 100,
A. Oppelk in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf
Masse in Vienna, Seilerstasse 2; Philipp
Lob in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang
& Comp. in Pest, Hava-Lafite & Comp.
in Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-
Rouge 2, Paris; Orain & Comp. Rue Dronot 2 Pa-
ris; Hug. Micoad, 139-140, Fleet Street London

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un numar in Districte 15 bani.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like 'Cursul de Bucuresti, 22 decembrie', 'Rural', 'Domeniale', etc.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like 'Cursul de Viena, 3 ianuarie', 'Renta ungară in aur', 'Bonuri a tesaur usg.', etc.

Table with 2 columns: Item, Price. Includes items like 'Cursul de Berlin, 3 ianuarie', 'Actiunile CAilor ferate romane', 'Obligatiunile romane 6 1/2', etc.

Table with multiple columns: Destination, Price. Includes sections like 'Bucuresti - Suceava', 'Suceava - Bucuresti', 'Bucuresti - Verolova', etc.

D-nii abonati a caror abona-
mente expira la finele anului,
sunt rugati a reinnoi de timpuriu
abonamentele d-lor spre a
suferi o intrerupere in tri-
teia diarulul.

DEPESI TELEGRAFICE

ALE 'TIMPULUI'
(Agencia Havas)
Serviciul dela 3 Ianuarie 4 ore seara.
Constantinopol, 3 ianuarie.
discursul care l-a pronuntat Sulta-
cand a primit corpul diplomatice, cu
asta anului noi, Majestatea Sa 'si a ex-
presat dorinta de a 'ntretine bune relatii
cu toate puteriile.

din flota engleza, s'a spart in timpul exer-
citiului de tragere la senu in golful Iz-
mid, sfirindand turela vasului, ucizend 7
inși din 'equipegi și rânind vr'o patru-
zici.

(1 ianuarie 9 ore dimina.)
Paris, 3 ianuarie.
Franta a pretine dela beul de Tania
ca să ceară scuze și să destituie pe func-
ționarul compromisi.
Ea persistă a cere o anchetă.
Londra, 3 ianuarie.
Englezii inuantează repede spre Cau-
dahar.
Roma, 3 ianuarie.
Ziarul 'Italia' zice, că informațiunii,
câpetate din mai multe izvoare, o autori-
sează de-a desminti șgomotul, că d. de
Corti ar fi fost i sărcinat c'o pretină ni-
siune pe lângă cabinetul din Viena.

gubernator al Româniă răsăritene. Rusia
nu s'a rostit încă. Negocierile, relative la
incheierea unui tractat definitiv cu Rusia
s'a început la 31 decembrie între Cara-
theodory-pașa și principele Lubanof.

BUCURESTI

Sâmbătă, (23 dec.) 4 Ianuarie.
Puține zile încă ne despart de
ceasul, in care limba de la cumpăna
vremii va 'ncepe să se pleca incet
sub greutatea unu alt an, iar câte
vêzurăm cu ochii in anul acesta vor
fi tot mai ușoare, până ce vor de-
veni simple amintiri de domeniul
istoriei.
Anul acesta s'a 'nceput cu hubuit
de tunuri și cu vêsare de sânge.
Marii armii curgând de la miez-
noapte ad' umplut țara noastră, și-au
rêsăritat in provincile împărăției bi-
zantine, repetând 'riveliștea orașe-
lor arzende, a satelor prădate, a oa-
rașilor și a războaielor.
in veacul nostru aceluiași caracte-
ter de exterminare, pe care l' aveau
invaziile tătarești din suta a două-
sprezecea și a treisprezecea.
Dar nu numai răsăritul Europei
a fost mișcat in toate temelile lui,
nu numai aci s'ad' rêsturnat totul

de a 'ndoaselea, și in țerile apusene
o fierbere mai primejdioasă încă,
discompune toate ideile mari, cari
țin la un loc, ca seculare inchee-
turi, statele vechi cu cultura și ci-
vilizația lor. O atmosferă grea, in-
năsprită încă prin războiul oriental
care-a adus stagnațiune in toate
afacerile și 'n mișcarea muncii ome-
n-ești, apasă asupra celor mai deo-
sebite țeri, și precum din nourii in-
cărcați cu electricitate, se smulg
fulgere pentru a ilumina într'o
clipă toată intunecimea, astfel foc-
urile trase asupra împăratului Ger-
maniei și a regelui Spaniei, cuțitul
tras asupra noului rege al Italiei,
scânteind ad' arêtat ce adânc dis-
compusă e lumea morală in sufla-
tele multor oameni.
E drept că de atunci incoace s'ad'
făcut mulți pași pentru a intimpina
bântuitoarele rele. Tractatul de la
Berlin a cercat a mântui de dis-
răției turcești. De și 'ntr'o imită-
implinindu-se in mod rupturii, trac-
tatul promite a se indeplini, căci
toate știrile ne vin zi cu zi cad in
cumpăna păcii.
De mai multe zile Caratheodory-
pașa negociază cu principele Loba-

nof tractatul definitiv între Rusia
și Turcia și se zice, că Rusia e dis-
pusă a nu cere imediat plata des-
păgubirii de război, stipulată prin
tractatul de la San-Stefano, ci de-a
se mulțami și cu plăți făcute in
termene mai lungi. Tot astfel se
zice, că atât Poarta cât și Grecia
sunt pêtrunse de bunavointă de-a
lămuri cestiunea granițelor între
ele, fără a mai face apel la pute-
rile semnatare ale tractatului de
Berlin. In fine se mai așteaptă in-
cheerea convențiunii cu Austria,
cestiune, pe care Chaireddin-pașa o
numește cea mai lesnicioasă dintre
toate și cedarea Podgoriței și Spu-
țului către Muntenegru. Acest din
urmă punct, privitor la Muntenegru,
va intimpina greutatea, nu din par-
tea Porții ci din aceea a vitejilor
Albaneji. Poarta le-a adresat o
proclamație, prin care l' invită a
nu pune piedici cedării, însă locui-
torii din Podgorița ad' vestit prin-
ce o ad, de-a nu se supune in nici
un caz acelei hotăriri a congresului
dela Berlin, care privește ținutul lor.
In același timp autoritatea albaneză
din Podgorița ad' pus să se dăria-
la Spuț cisele tuturor locuitorilor,

PARTEA LITERARA

Ionea Mamei

(Poveste).
fost, ce-a fost: dacă n'ar fi fost,
nu s'ar povesti
fost odată un om, și omul a-
cea avea un copil. Dintre șapte,
care i-a fost dat Dumnezeu, a-
cea era al șaptelea, a căia ursit la
mătere, ca să fie om norocos... Ia
numele Ion, fiindcă se zice, că
sunt toți nătării și toți oa-
mii cu noroc.
Iubea omul meș pe Ionea, precum
iubești lumina ochilor. Nier nu
chip să nu-l iubească, de oare
era al șaptelea între șapte și cel
măruntel, mai hărăbor și mai
piznel între toți. Dar de tata,
ce-a valea. El mai merge și mai
vechi; el mai stă și se mai duce;
intru el casa-i couac. Muma-i vëlva
ca t' scaldă și hrănește; ea
mătură prin casă. — Al mamei
Ionea, puiul mamei, drăguțul
mamei, frumșelul și înțeleptul ma-

râbda. Când tata bătea pe Ionea,
mama îl ștergea de lacrimi; iar când
mama îl bătea, purta grija, ca tata
să nu-l prinză de veste. Rea povăță
in tinerete. Când copilul sparge oala,
iar muna-sa se pune să adune hâr-
burile, atunci—vai și amar! — nu-ți
mai pierde vorba.
Toamna așa a fost. Ionea se fă-
cuse cel mai neascultător copil; iar
nesupunerea pe cel nesupus îl pe-
depsește. Dacă omul m'ad' voia să
mai dea învățături lui Ionea și îl
zicea: „Ione, drăguțule, vezi, așa să
faci, așa e bine. așa se prind boii la
car, așa se pune cuiul la roată, așa se
ține sacul și altele, tot învățături folo-
sitoare. — Ionea purta mintea pe la
garduri și zicea „Ba io! — Și apoi
tot din „ba ești in „ba ești el a-
junse băiat mărigr, fără să fi prins
măcar atâta învățatură, ca să știe,
că plugul are coarne, moara nu e
piuă și vaca nu e boi. Cu atâta nu
are s'o ducă departe.
Intr'o zi omul meș se gătea să
plece la tîrg. Toate erau gătite;
numai un resteu nu era încă pus
in jng.
— „Tată! zise Ionea, „mă duc
și eu cu tine”.
— „Ba, tu rămâi frumos acasă,
ca nu cum-va să te pierzi prin
tîrg.” — răspune tatăl său.
Mă duc... nu te iad... mă duc... nu
te iad... Toată lumea știe, cum sunt
copiii dârji. Toamna când îl zice că
e ciută, el s' face foc ca s'o prinză
de coarne. Zi'l lui Ionea să rămâie,
dacă voești să l'apuce dorul de ducă.
N'avu dar incotro; omul meș
puse pe Ionea in car și plecă cu el
la tîrg.
— „Auzi tu, ești zise el „să stai

frumos lângă mine!”
— „Da! stai, tată!” răspune
Ionea, supus acuma întâia oară, de-
când să ținea minte.
Și cât a ținut drumul până in
marginea satului, Ionea sta bot in
fundul carului.
La marginea satului, el își intinse
un picior... După cale de vr'o două
pușcături, intins și pe celalalt...
După aceea își rădică capul. Incepu
să privească împrejur... Insfârșit se
ridică, se rezimă pe lătura carului
și rămase privind la roată. Nu pu-
tea nicidecum să înțeleagă, cum se
invertea roata așa fără nici o po-
runcă, cum o spiță dă fuga după
celelalte... și tot fug fără să se miște
din loc, da!.. fără să poată scăpa
de sub nasul lui.
Intră in pădure. Ionea mamei ră-
dică nasul și rămâne cu gura căs-
cată. Copacii, in dreapta și in stân-
ga, ad' fost încercat'o la fugă și fu-
giau... fugiau mâncând pământ unul
după altul.
Nu mai era lucru curat!.. Ionea
mamei nici uoa, nici alta, sări din
car și se simți cu picioarele pe pământ.
Iarăși rămase cu gura căscată.
Acuma copacii s'ad' fost oprit și ca-
rul se mișca, se ducea inainte, tot
mai departe...
— „Auzi taică! stăi cu carul, să
ved cum se invertesc roatele!” —
strigă el într'un târziu.
Acum i se rădicară perii in vîr-
ful capului. Din zecă părți se auzi
tot pe sine strigând, ear tatăl său
mergea inainte fără să ia strigătele
in seamă. — „Tată! striga el încă
odată și încă odată se auzi de zecă
părți strigând. — Ionea se speria

și înțelegând, că nu'l mai bine de
cât acasă, incepu să fugă.
Se vedea numai colbul in urma
lui... Se ducea... se ducea spre casă
până ce nu apucă o cale greșită...
Apoi, vezi! nu e bine, de loc nu
e bine, când cel mai nepățit nu
primesc povățea celor mai înțelepți.
Rău a plecat Ionea acasă, când nu
știe căile prin pădure.
A fugit multă vreme, apoi a scă-
zut'o mai incet, in sfârșit a mers și
tot a mers prin codru și din codru
prin poiană și iarăși prin codru, și
prin poiană iarăși, până ce i s'a
urât, i s'a făcut groază și a ince-
put a i se amări viața.
— „Doamne! ai bi indurare de
mine! că d'acel inainte tot supus
am să fiu!” strigă el in sfârșit... și
tare greu îl era sufletul, când i'a
venit să grăiască astfel de cuvinte.
N'a mai mers apoi mult. Cale c'am
d'o fugă bună, toamna ia marginea
pădurii, era un sat. Ionea mamei
sări de bucurie, când vèzu satul,
nici nu se opri până ce nu se vèzu
intr'ensul. Incepu apoi să colinde
dela casă la casă. Și cu cât mai de-
parte colinda, cu atât mai uimit
se simțea. Nu put'a nicidecum in-
țelege, cum de in sat găsește toate
casele, numai pe a lor nu. l s'a fost
oprit mîntea in loc. Incepu dar să
plângă.
— „Ce plângi, noaptea?” îl in-
trebă un om, ce venea dela țarina
inaintea unui car cu patru boi.
Ionea mamei îl spuse ce l' și cum,
iar pe om îl prinse mila de el.
— „Cum te chiamă pe tine?” in-
trebă omul bun.
— „Ionea!” răspune băiatul.
— „Dar te tatăl tîu cum îl

chiamă?”
— „Tată, el chiamă,” răspune
Ionea.
— „Dar satulul, din care ești tu,
cum îl zice?”
— „Sat, el zice!”
Adică n'a știut Ionea răspunde și
pentru aceea omul bun nu știa, ce
să l' facă. L'a prins slughit la boi,
de oare-ce tocmai nu avea pe ni-
menea, care să l' mène boii, când el
ținea coarnele plugului.
Așa a ajuns Ionea slugă la un
om bun dintr'un sat dela marginea
codrului. Dar mult folos nu era de
el, pentru că Ionea n'a fost bun
ascultător, pe când i se dau învê-
țaturile. Și multă ocară trebuia să
suferă, când nu știa să facă nimic
precum se cuvine.
Intr'o zi stăpânul lui Ionea se
pregătise de tîrg.
— „Auzi tu Ione!” zice el, „să
ungt carul, dar să l' ungi bine, cum
se cade, căci avem să plecăm la
tîrg!”
Ionea zice: „da”, ia păcură și in-
cepe a se scărpină in cap. El nu
știa cum se unge carul. Nicidecătă
n'a ascultat când i s'a spus, și nici
odată n'a privit, când putea să vază.
Acu nu știa unde să înceapă. In
sfârșit, din cele ce a vèzut până a-
cum a fost câștigat învățatura, că
inceputul carului este la jug, adică
la proțap. El gândi dară, că aici
are să înceapă, dacă voiește să facă
lucru bun și cum se cade.
Nu s'a gândit bine! Dar, in sfâr-
șit, după gândul său, a făcut intoc-
mal. A uns jugul; a uns oițea; a
uns și loitrele carului. Aici a sfârșit.
Nu i-a mai rămas păcură. Se duse
dar să mai ceară.

carl merseseră la Danilovgrad in Muntenegru pentru a declara că se supun noiei stăpâniri.

Un semn de pace e asemenea a derarea comună a Franței, Angliei, Germaniei și Austriei la numirea lui Rustem paşa ca guvernator al Rumeliei resăritene, numire asupra căreia Rusia nu s'a rostit încă.

Cât despre noi, tot mai avem încă neajunsuri in Dobrogea. Nu-i vorba, „Românul“ caută a mulcomi opinia publică cu reasigurări de-o natură generală, însă corespondențe străine, ba chiar acte autentice, nu sunt tot atât de reasigurătoare.

Astfel „Neue freie Presse“ bunăoară primește din Galați cu data de 16 decembrie următoarea corespondență: „Multele greutăți și piedeci, pe care rușii le-au făcut românilor, la ocuparea Dobrogei v'e sunt cunoscut. A trebuit să intervie cauză, celarul (imperiul german?) pentru a îndupleca pe ruși să cedeze și chiar intervențiunea aceasta n'a avut decât un efect parțial, căci, exceptând Tulcea, in toate orașele celelalte au mai rămas încă garnizoane și autorități rusești, iar la Sulina și la Chinstenge fortificațiunile sunt încă pe mâna rușilor, ba in oraș chiar trupele române n'au putut să intre, ci au trebuit să tăbărească, la așa vreme rea, pe câmp liber sub corturi. Aceleași dovezi de violențe și de rea-credință ni le-au dat rușii cu ocazia regulării granițelor între Rusia și România. V'e trimis o copie exactă a procesului verbal, dresat de comisarii amânduror părților, care vorbește foarte limpede și arată, cum gândesc funcționarii ruși asupra respectului datorit tratatelor. Iată textul.

PROCES-VERBAL.

„Supt-semnat: colonel Pencovic Maican, delegații ai guvernului princiar român, precum și colonelul Tugenhold, delegat al guvernului imperial rusec, in urma însărcinării primite de la guvernele lor respective, s'au constituit la 23 Noembrie st. v, in comisiune, pentru tragerea

liniei de hotărnicie între ambele state la Dunărea-de-Jos, conform tratatului din Berlin.

„Comisiunea, transportându-se la fața locului și având in vedere art. 45 al tratatului din Berlin, statornicește granița între cele două state in următorul mod, după cum se vede pe charta alăturată pe lângă acest proces-verbal:

„Incepând de la gura vechiului braț „Stambul“, granița urmărește talvegul acestui braț care se întinde printre insulele Kuban și Popin până in fața satului Stambul, lăsând la dreapta insula Stambul, la stânga insula Leti. De la punctul acesta, granița urmărește tot la deal talvegul brațului de mijloc (direct), lăsând la dreapta insulele Yermakow și Olnojina, la stânga insulele Ciorno (Nigra), Spirow și Mezlanow, și apoi talvegul unicului braț Chilia, până in fața orașului Chilia. De la acest punct granița se suie in sus prin talvegul brațelor Ivanesti și Soredina, lăsând la dreapta insulele Macenka, Continea, Soloneț și Kișlița, la stânga insulele Ivanesti (Patariki), ambele „Daller“ și Capul-Drac apoi trece prin talvegul unicului braț Chilia-Ciatal dela Ismail, unde se incepe brațul Chilia. In ceea ce privește granița dintre Ciatal-Ismail și gura Prutului, comisiunea, neputându-se uni, exprimă părerea fie-cărei părți după cum urmează:

„Delegații români afirmă că granița între România și Rusia afară de Ciatal Ismail și gura Prutului trebuie să se țină de malul stâng al Dunării și nu de „talveg“. Delegații români își întemeiază părerea lor pe textul articolului 45 al tratatului de Berlin, care nu specifică pentru aceasta parte a Dunării altă graniță, de război sau de pace între România și Turcia, adică însuși termenul fluviului. Pentru sprijinirea părerii lor, delegații români s'a mai referit și la precedentele create chiar pentru această parte a Dunării prin tratatul de la București (1812) și prin acel de la Paris, care (trata-

tatele) n'au făcut granița acestor state prin „talveg“, ci prin termenul stâng al fluviului.

„Delegatul rus afirmă, fără a intra in esaminaea tratatelor, că linia de delimitare a graniței trebuie, după dreptul internațional general, să treacă prin mijlocul fluviului, despartind ambele state litorale; trebuie deci să urmeze talvegul Dunării.

„Pe baza acestora, s'a dresat acest proces-verbal in două exemplare, spre a putea fi prezentat guvernelor respective. Dresat in București, in 5 Decembrie (s. v.) 1878.

„Delegații guvernului princiar român: Colonel Pencovic. Locot-colonel N. Dimitrescu Maican. Delegatul guvernului rus: Colonel Tugenhold

LEGE SEPLIMENTARA

Relativă la legațiunile și consulatele române in străinătate precum și la administrația centrală a ministerului afacerilor străine.

Modificat de comitetul delegațiilor (armare)

TITLUL II.

Consulate

Despre personalul Consular

Art. 12. Personalul consulatelor, prevăzute la art. 41 din legea organică a ministerului afacerilor străine, este împărțit in două categorii:

- 1. Consuții retribuți. 2. Consuți ne retribuți.

Art. 13. Personalul consulatelor de prima categorie se compune:

- a). Consuți generali cari pot primi și titlul de agenți politici s'au însărcinați de afaceri. b). De consuți. c). De vice-consuți.

Art. 14. Personalul consulatelor de a doua categorie se compune:

- a). De consuți. b). De agenți consulari.

Art. 15. Autoritățile consulare retribuite sunt stabilite in:

- 1. Alexandria. 2. Capitala Bulgariei. 3. Capitala Romeliei. 4. Constantinopole. 5. Buda-Pest. 6. Brașov.

- 7. Cernăuți. 8. Sibiu. 9. Orșova. 10. Temișoara. 11. Ismail. 12. Suceava. 13. Rucicuk. 14. Silistra. 15. Varna

Aceste autorități consulare s'au vor institui treptat potrivit cu resursele budgetare.

Art. 16. Cancelarii și interpreții retribuți pot fi atașați la diferite posturi consulare de I categorie.

Art. 17. Titlul și gradul acestor consulare se vor fixa prin decret domnesc.

Art. 18. Înființarea sau suprimarea consulatelor de a doua categoriei se face prin decret domnesc.

Art. 19. In țările in care se află o legațiune română, consulatele de diferite grade sunt puse sub autoritatea șefului misiunii diplomatice.

Art. 20. O lege specială va determina condițiile de admisibilitate și de înaintare al personalului consular.

Drepturile și obligațiunile acestui personal se vor determina printr'un regulament de administrațiune publică.

Art. 21. Jurisdicțiunea civilă și criminală a consulatelor se exercită conform drepturilor rezultând din dreptul giuților, din stipulațiunile convenționale sau din uzul consacrat.

In materie civilă și comercială, consulul, asistat de doi asessori alesi dintre cetățenii notabili, judecă toate contestațiile între români. Apelurile contra sentințelor consulare sunt făcute inaintea curții de apel din București.

In materie criminală și de simplă poliție (crimele, delictele sau contravențiunile) se urmează astfel.

In materie de simplă contravențiune, consulul judecă singur și fără apel; in materie de delict, consulul judecă asistat de doi asessori, cu rezerva dreptului de apel la curtea din București. — In materie de crimă, consulul este însărcinat cu instrucțiunea și preveniul este trimis, cu procedura și piesele de convicțiune, la parchetul procurorului general pe lângă curtea din București.

Art. 22. Tratatamentul personalului consular se va fixa conform tablonului anexat sub lit. B.

Art. 23. Chiria localului consulatelor retribuți este înscrisă anual in budgetul ministerului afacerilor străine.

TITLUL III

Dispozițiuni comune

Art. 24. Membrii corpului diplomatic și consular și perș postorii pentru cazurile următoare:

- a) Abus de incredere și divulgare de secretele postului; b) Conduita nedemnă de caracter; c) Imoralitate probată prin fapte vedite; d) Delapidare de bani publici. Destituiri pentru aceste patru cauze se vor face in urma unei anchete compuse de doi funcționari superiori sau inculpatului, aparținând corpului diplomatic și consular.

TITLUL IV

Administrațiunea centrală

Despre personalul administrației centrale

Art. 25. Personalul și tratamentul administrației centrale rămâne astfel cum este astăzi cu adaosul unui caller a 200 lei pe lună. Iar acel al postului conform tablonului aci anexat sub lit. C.

Art. 26. Denumirea funcționarilor și clasificarea hierarhică, după care funcționarii și indeplinesc atribuțiunile lor și sunt bordonati unui altora, vor face obiectul unui regulament special.

TITLUL V.

Dispozițiuni transitorii

Art. 27. Orice dispozițiuni contrare legii de față sunt și rămân abrogate.

TABLOUL A.

LEGAȚIUNI

Cheltuieli de reprezentare, de cancelarie și altele, acordate anual șefilor de legațiune la:

Table with 2 columns: Location and Amount. Locations include Berlin, Belgrad, Constantinopol-Athina, Londra, Paris-Bruxelles-Haga, Petersburg, Roma, Viena, Dragomaniul legațiunii din Constantinopol.

TABLOUL B.

CONSULATE

Tratatamentul mensural al consulatelor și acel al personalului atașat după trebuință

Table with 3 columns: Title, Salary, and Representation. Includes Consulul general, Consulul din capitala Bulgariei, Consulul, Vice-consul, and Interpretul.

Peste câțeva vreme incepu leuca să scapete. Ionea acum parcă înțelegea, pentruce scapătă leuca... Indata... tron... căzu și leuca și rămase in urma carului.

Ionea tresări și voi să grăiască, dar văzu pe stăpânul său și iarăși își aduse aminte, că i s'a fost poruncit să tacă. El înțelese însă un lucru: că dacă leu a căzut de dragul cuiului, roata are să iasă de dragul leucei. Și nici n'a înțeles-o pe deplin până ce... stuf! — căzu și roata in colb și rămase și ea in urma carului.

Carul mai inaintă câțeva vreme pe trei roate... apoi hodoronc!... se resturna, încât osia se frinse in două bucăți. Acum nu era bine!

„Iatâne!“ strigă Ionea speriat! „n'am zis că o pățim!“

„Ei, bine! Să nu mai pierdem vorba! Necazul omului cu osia frântă in mijlocul drumului... nici la Paști nici la Crăciun! Apoi nu e glumă! Omul meu luă pe Ionea și-i purcă încă odată, apoi el trimise in știrea domnului, ca să nu-l mai facă ne-caz... N'a făcut bine, căci totmai el i a fost poruncit să tacă... Dar nici Ionea mamei nu era in lipsă de pe-cat: dacă s'ar fi deprins a se supune la porunci, acum știa până unde merge porunca. Prea supus era, îndărătnic de supus. Nici așa nu e bine!

Omul făcu, cum făcu și-și ajută cu bine cu rău; Ionea însă iarăși rămase pe jos, așa, pe drum, nici în-coace, nici în-colo. Ca vai și amar de el — nu știu, ce să facă. Apucă o cale, pe care nu o cunoștea, crezând că va ajunge o cale, pe care nu o cunoștea, crezând că va ajunge cu ea totmai a

acasă. Și iarăși a mers și a trecut codru și poiana, multă vreme a mers, și tot s'a dus până ce abia il mai purtau picioarele.

Astă-dată găsi un sat într-o poiană frumoasă, iara lângă sat întelni un om, care păștea o turmă de oi.

„Bună ziua, bădică.“

„Să crești mare nepoate!“

Din vorbă in vorbă... mai una mai alta... scurt și bine, Ionea spuse omului de la început până in sfârșit, cum a fost și câte a pățit, iară omul se bucură de el, fiind că totmai avea trebuință de un ciobănel, care să-i mai poarte turmulă de oi la iarbă, s'o ducă la apă și să îngrijească de ea, ca să nu se amestece cu alte turme, de oare-ce minunat fel de oi erau și nici decum n'ar fi voit, ca să strice soiul. Așa of se zice că nu mai erau de cât la un împărat vestit, de la care omul nostru a fost căpătat un miel de prăsilă. Erau adică oi... putem ști cum au fost, când erau din sămânța împăratenească.

Destul că și Ionea s'a bucurat, fiind că se vedea iarăși la noroc bun. Făcură dar înțelegere și Ionea mamei rămase ciobănel.

„Apoi să paști oile cât e zina de lungă, să le adăpi in vale, iară când vezi că se întunecă, să le menți la stână. Dacă vei vedea, că e frig, tu fă foc la gura stănei și te încălzește; iară pentru ca oile să nu le fie frig, tu le bagă și pe ele in stână.“

Așa grăi omul: iara Ionea zise, că întocmai are să facă.

Cât a fost ziua de lungă, Ionea umblă in urma oilor; când i se făcu

sete, se duse cu ele la adăpare, iară când incepu a se întuneca le menă la stână.

Minunat lucru mai era stâna asta, Ionea n'a mai fost văzut stână. Era giur împregiu ingrădit cu nuiel; gardul era acoperit cu o streășină de trestie, pentru ca să nu-l strice ploaia, iară la un loc a fost rămas o gaură, asupra căreia sta pe niște stâlpi un acoperiș de trestie.

„Asta o să fie gura stănei! — grăi Ionea imbucurat de înțelepciunea sa.

Simțind dară, că e frig, se puse și făcu foc toamal in gaură, sub acoperământul de trestie. Era bun lucru focul și Ionea se încălzia. Își aduse apoi aminte, că stăpânul său i-a fost poruncit, ca, pentru ca nici oilor să nu le fie frig, să le bage și pe ele in stână. Nu înțelegea, cum să le fie lor mai cald in stână de cât afară; făcu însă, precum i s'a fost zis Apucă dară berbecul cel mai frumos, care purta talanga cea mare și il vără prin gaură in stână. Dar lucru potit! in gaură ardea focul: berbecul se părjoli, încât nu mai rămase lână pe el.

„Aha! acum înțeleg!“ — strigă Ionea imbucurat și mai mult de cât odinioară. — „Adică oile trec prin foc, pentru ca să nu le fie frig.“

Și simțindu-se a face bine, el vări una după alta toate oile in stână.

Odată văzu, că s'a aprins gardul și streășina și acoperișul de lagura stănei, s'au aprins și ardeau încât iara minune mare, Ionea mamei rămase nimit. Așa lucru n'a mai văzut și foarte bine îi părea, că oilor n'are să le fie frig in mijlocul focului. Privea dar mulțumit la treaba,

ce a făcut. Ar fi dorit numai să-l stăpânul său, pentru ca să-i poată zice: „Vezi, că mă pricep și eu păstorit!“

Tocmai așa a și fost. Stăpânul său ședea acasă la masă și mânca niște pâine cu ceapă, fiind-că era tocmai zi de post. Odată privește afară și vede foc mare in sus pe deal. Privește mai înadins și vede că este in preajma stănei sale. Nu-i miră a bine. Ese afară cu bucată in gură, pleacă... merge... dă mai iute... și cepe să fugă... in sus pe deal... și mai sus... in sfeșit sosește și răsuflare.

Hai! hai!... să vezi acum lucrul! Stâna dată părjoli, of din viața împărătească fripte și coapte una ca cea laltă, încât parcă sunt peștele copti... Apoi e mult, prea mult... Rău a făcut Ionea și să mulțumească lui Dumnezeu că putut scăpa de bătaie bună.

Așa e zău aci!, Omul meu aci! buceșit și amărât și mânios precum era apucă pe păstorul iscusit și bătu — bătu, încât poate îl și cidea, deacă Ionea nu avea noroc să scape din mâinile lui.

Iară după ce a scăpat Ionea, și luat picioarele in cărcă și mișcându-l in sănătoasă, încât nici nu privit inapoi, până ce nu s'a vădit in codru.

Ei! apoi ce să-i faci! Așa o păștea omul fără de capăt. Dacă s'ar fi purtat bine, acum ar sta acasă și mânca colac cu lapte.

A mers Ionea și a umblat mult prin codru — și in dreapta și în stânga, și inaintea și inapoi, și cu oiaș și curmezii... tot a umblat, bietul de el, ca să dea de vr'o cale.

TABLOUL C.

STATUL PERSONALULUI PORTURILOR

NUMIREA FUNCȚIONARILOR

Table with columns: Postul (Brăila, Galați, Severin, Giurgiu), Funcționar (Căpitan, Dragoman, Copist, Guardiani), retribuțiune (pe lună de-care), diurne, total pe an.

CRONICA

Un dorobău înaintea tribunalului, urcesc din Sibiu. Un caz din alte puncte de vedere foarte interesant s'a petrecut la 16 decembrie în sala tribunalului din Sibiu înaintea unui colegiu de trei membri. Un soldat din armata unui străin, care poate și-a împlinit serviciul său cu exactitate fiind pe pământul austro-unguresc judecat de un tribunal civil.

părțile pe acel om, care, văzându-se strimtorit, a descărcat un pistol către gonaci. În acest moment trănesc mai multe împușcături și cel gonit, un cioban, cade la pământ, lovit în pulpa piciorului stâng de o împușcătură. Soldații au luat pe ciobanul, Constantin Bucur Mitrea cu numele, l'au pus pe două lemne, au recurat apoi un cal și l'au transportat pe vulneratul de pe vârful muntelui jos la vamă. Insa când au ajuns la vamă, Bucur Mitrea a fost un cadavru. Sergentul Radu și-a făcut raportul către căpitanul său despre acest eveniment și chestia părea a fi terminată. Dar gendarmii austriaci n'au dat uitării acest fapt, și fiind comunicații între posturile austriece și române foarte vie, sergentul Dumitru Radu s'a dus în 19 aprilie 1878, poate la invitațiile gendarmilor austriaci, la cărciuma din vama austriacă pentru a și petrece. Aci gendarmii l'au adus la Sibiu. Guvernul român a cerut extradarea sergentului, însă tribunalul din Sibiu a hotărât a nu l'extrada și ministerul unguresc a întărit sentința tribunalului din Sibiu. Și așa sergentul Radu Dumitru a șezut din 19 aprilie până astăzi, 9 luni de zile, în prisoare preventivă. Cum au decurs pertractarea finală, vor vedea cetitorii noștri din raportul ce urmează.

Colegiul jurilor este compus din judele

Tamassy ca president și juriul Iánosy și Pfelep ca votanți. Secretar: Apáthy, procuror: Dézsi, defensor: consilierul de guvern în pens. Ilie Măcelaru. Sergentul român intră în sală, condus de un păzitor, cu baionetul pe pușcă. Sergentul este îmbrăcat în uniformă, o manta sură cu bombă galbenă și cu două vârguri de aur pe ambele mâneci, cu pantalonii largi în cizme scurte și cu o căciulă albă în mână. După ce a intrat face un compliment către juri și ia apoi o poziție militară dreaptă în fața președintelui. Președintele, cum te cheamă? Acuzatul, Radu Dumitru. Președintele, de unde ești. Acuzatul, din România din comuna Rucăr, districtul Pitești. Președintele, Ești însurat? Acuzatul, Ba! Președintele, de câți ani ești? Acuzatul, de 23 ani. Președintele, ce meserie? Acuzatul, sunt sergent în armata română. Președintele, ai avere? Acuzatul, N'am de unde avere; sunt copil sărac. Președintele, ai mai fost pedepsit vreodată? Acuzatul, nici odată. Președintele, știi serie și cesti? Acuzatul, știu. Președintele, ești acuzat de procuror, a fi culpabil de crime cuprinsă în § 143 codicile criminal spre danna lui Constantin Bucur Mitrea din Rucinar, l'au cuprins actul de acuz și une (președintele citește acest act în limba maghiară). Spune d-ta cum s'a petrecut lucrul? Acuzatul, enarezăz într'o limbă fluentă și cu o liniște admirabilă, ținând în tot dezentul incuiziției sale, poziția militară, afacerea așa cum am schițat-o noi mai sus. Președintele, (întrerupându-l) cine a împușcat asupra lui Bucur Mitrea? Acuzatul, aceasta eu nu o pot ști. În raportul meu către căpitan eu am numit pe acel soldaț, cari și-a descărcat puștile, care dintre ei ad nemerit eu nu pot ști. Președintele, mai multe mărturii spun, că sergentul a dat porunca, să se puște. Aă fost mai mulți sergenți acolo? Acuzatul, Nu, numai eu am fost. A da porunca „foc” a fost eu neputință, fiindcă noi eram împușcați și soldații mei chiar să fi dat porunca, nu m'au putut înțelega, de oare ce erau prea îndepărtați. Dar dacă nu om, care caută căl pe munte neumblate, se împotrivesc la 30 de oameni și pușcă asupra soldaților, în acest caz soldatul nu mai are nici o lipă de poruncă, pentru a și descărca arma. Președintele, d-ta ni știi, că acel om nu este hot, ci un cioban din apropiere și totuși ai împușcat asupra lui? Acuzatul, eu n'am cunoscut pe acel om, dar atăta am știut, că un om, care nu umblă pe drum, ci caută căl pe vârful muntelui, nu poate fi om de omenie. Eu n'am împușcat asupra lui. Nu m'au ști, să o spun dacă a și fi făcut-o, jefii eram în drept să pușcă și dacă a și fi împușcat,

în raportul meu către căpitan m'a și fi pus în fruntea listei acelor soldați, cari și-a descărcat armele. Președintele: Faptul s'a întâmplat pe pământul unguresc, d-ta n'ai avut poruncă, a urmări hoții pe pământ unguresc! Acuzatul: Pe vârful muntelui hotarul nu este așa terhorit, eu să știu aprint, unde se găsește hotarul românesc și unde se începe cel ardelenesc. De acum și gendarmii d-voastră trec adese hotarele noastre. Președintele: Este dovedit prin mărturie, că d-voastră ați cunoscut pe ciobanul Mitrea, căci ați fost adese la stăna lui, unde ați înecat dimpreună. Acuzatul: Eu n'am putut ști, cine este ciobanul Mitrea, om bun sau rău, și până am avut că comandă, la mine nu s'au jucat. Președintele: Mărturia Coman Muntoiu mărturiseste, că soldații d-tale au furat mai din toroși, și s'au aflat la d-voastră 5 pei prospete de mel. Mărturia aflând pe la unal pușca zălog, însă soldatul a cerut pușca îndărăt, fiind că pușca nu este a sa, ci a stăpânirei și și-a dat pantalonii. Acuzatul: Eu despre aceste nu pot ști nimic, fiindcă s'a petrecut înainte de 13 August, când am primit eu comandă. Președintele: Gendarmii Văcaru și Popața mărturisesc, că d-ta te-ai fali în fața lor, a și împușcat pe Bucur Mitrea. Acuzatul: Pe căpraru Văcaru îl cunosc, cel-lalt nu știu cine este; vorbă eu astu din gora mea n'au egi. Președintele: Mărturiile aceste și-a spus d-tale în fața aicui înaintea direcției, că te-ai fali în cuvintele: „Eu am împușcat pe Bucur Mitrea.” Acuzatul: Ei pot spune că de multe dar nu este adevarat. Cum să fi împușcat eu pe cioban dacă n'eu mi-am descărcat pușca? Președintele: Și doctorul Eisenmayer a spus, că d-ta i-ai fi mărturisit, că ai împușcat pe Bucur Mitrea. Acuzatul: Ce fi de doctor? De la noi de la Pitești? Președintele: doctorul Eisenmayer. Defensorul: directorul contumației. Acuzatul: nu cunosc pe acest doctor. Președintele: Tot d. Eisenmayer a spus, că d-ta i-ai fi amenințat că dacă vei scăpa din prisoare îți vei resbuna asupra lui. Acuzatul: Nu știu nimic d-le president! Președintele: cetește mărturisirea d-lui Eisenmayer, directorul contumației, în limba maghiară. Apoi continuă cu citirea mărturisirii lui Stan Mărin, stăpânul ciobanului împușcat. Defensorul: renunță la citirea mai departe a fasiunilor date de mărturie, și pretinde a se da citirea părerii medicilor despre moartea lui Bucur Mitrea. Procurorul cere, a se ceti fasiunea lui Șerb Nau. Aceasta mărturie, fiind ascultată la un tribunal românesc, face mult necaz tribunalului fiind că nici un jude, care a judecat în aceasta cauză, nu cunoaște intr'atât limba română, ca să cetească fasiunea mărturiei. Colegiul jurilor a trebuit să recure pe judele Roșca, pentru a putea ceti fasiunea. Șerb Nau lămurăște mai de aproape chestia ce are 5 pei prospete de mel și cu zălogul puștei, suplinit prin pantalonii

soldatului. Acuzatul neagă și acum a și ceva despre aceasta afacere. So dă estire în limba românească fasiunel medicilor, din care se vede, că în rană s'a aflat alieci și trei dărbă de plumb tăcut. că rana n'a fost mortală și vulneratul a murit în urma negriji la transport. Judele Iánosy (cătră acuzatul): De când ești aici? Acuzatul: Din 16 Aprilie. (după o pauză) călindariul nostru. Președintele incheie incuizițiunea și dă cuvânt procurorului. Procurorul: își sueșina acena și și o motivează prin momentele, că acuzatul a fost la fața locului și cu arma a mână când s'a întâmplat faptul. Propune o pedeapsă de 6 luni temniță. Procurorul a vorbit în limba maghiară. Defensorul: într'un pledoier foarte scurt, se provoacă la fasiunea medicilor, cari conștă, că în rană s'au aflat alieci și trei bucăți de plumb. Este fapt necontestabil că din o pușcă cu ac, care este introdusă în armata română și cu care au fost înarmat și sergentul acuzat, nu se poate împușca de cât patroane la nici un caz însă dărbă de plumb. Aceasta singură împrejurare ar ajunge pentru a desvinovăți eu totul pe acuzatul. Dar de alt cum nici un singur fapt nu vorbește, în n-afavorul acuzatului. Dacă sergentul a fost la fața locului și cu armă a mână și-a împlinit normal datoria. Este convins, că tribunalul nu va putea, decât a achita pe clientul său. După o scurtă duplică și replici pertractarea se incheie și tribunalul se retrage. După o jumătate oră tribunalul intră în sală și presidential publică sentința, în arma cărei sergentul Dumitru Radu este vinovat a fi rănit greu pe Bucur Mitrea și se pedepsește luând în considerare, că n'a fost încă pedepsit nici odată și că a petrecut fără vina sa 9 luni în prisoare preventivă, numai cu două luni temniță înăsprită cu o zi de post pe fie-care săptămână. Speșele se d-clară de neincasabile, fiind că condamnatul este fără avere. Acuzatul cere 24 ore timp de cugetare pentru a se putea declara, că este mulțumit să se ba cu sentința. T legrafal român.

BIBLIOGRAFIE

ABONAMENT la „ALBINA CARPATILOR”, foaie beltristică, științifică și literară cu ilustrații. Anul III, 1879. Redactor Isif Popescu editor Visarion Roman. Apare în Sibiu la 15 și ultima fiecării luni în fascicule decate 2 coală. Prețul abonamentului pe an 16 lei noi. O fasciculă 70 bani. — Abonament-le se fac la editorul V. Roman în Sibiu, la birourile postale și prin toate librăriile, anume în București la dd. librari: I Szőlősy, strada Teatrului; frații Ioanțiu & C, și, piața Lipșeani. Sumele de abonament se pot trimite în bilete ipotecare și în mărci postale. — Noilor abonați li se vor trimite numerul apărata dela octombrie 1878, luna cu care începe anul III.

are-l va duce acasă... Flămând era și erasete, încât sorbea roua de pe izvoare și mânca gogoși și ghinda ce căsă pe pământ... Apoi era obosit și amărât și îngrozit... și val și val de omul, care a pierdut calea prin codru... Da! încât îți vine să plângi, când te gândești la el... dar de cale tot n'au putut da. Așa s'a făcut noapte și noaptea a prins în codrul floros. I se rădiu perit în vârful capului și se înrozia de-I furnica prin vine, când zăria lupii și urșii și fel de fel de zăre sălbatice urlând și mușinând a apropierea lui. Acum nu mai era chip să scape. Indată văzu un copac gros și în copac o gaură destul de mare pentru ca să încapă prin ea. Merse la copac și văzu că e scorburos. Acum era bine. Se ascunse aici, ca nu cumva să-l dea fiarele de urmă și să-l mănânce. Și foarte bine îl părea, când se văzu pus bine în acest chip, încât nici un mai era măhnit... Era însă cam amând. Dar când scapă omul de la primejdia marii, nu mai gândește la nevoile mic.

măncare. Era, Doamne flămând, încât îl venia să se facă juri și să înceapă a roade în copac. Ludul de el, nepătit, precum era, nu știa ce grozav fel de oameni sunt tâlharii; eși dar din scorbura și se duse la el. Nu făcea bine! Cu tâlharul nu e de glumit! Ionea spuse că ar mânca și el ceva. Tâlharul se inholbară cu toții la el, apoi scoaseră cuțitele și săbiile și începură a le ascuți, ca până ce zic! una... două... săl taie bucăți și săl ueigă... Așa sunt tâlharii. Mult nu se sfătuiesc. — „Stați măi!” grăi unul dintre deșui. — „D'apoi dacă băiatul asta ne poate fi de folos!” — „Ce folos?” întrebă altul. — „Poate este al șaptelea la pârâni și atunci ne găsește iarba fierelor,” — zise tot cel de mai înainte. — „Așa-i! așa-i!” — strigară toți. Intrebă dar pe Ionea și Ionea le spuse, iară el afară din seamă se bucurară, când înțelesară, că Ionea intr'adevăr e al șaptelea între șapte. Era anume, că tâlharul au fost prins de veste, că împăratul a căpătat o grozăvie de bani tot în aur dela un neguțător, care l-a fost dator de multă vreme, și ar fi dorit foarte oamenii răi să fure această comoara. Impăratul a fost pus' o însă într'o visterie cu șapte uși ferecate, fiind pe fie care uze câte șapte lăcate împărătești făcute cu multă iscusință, pentru ca nimeni să nu poată intra. Era adică treabă împărătească și chibzuită cu multă socoteală! S'au dus tâlharul dar la o vrăjitoare, ca să le dea învățătură și fărimec puternic, pentru a putea

trece peste lăcatele împărătești și prin ușile ferecate. Și vrăjitoarea le-a fost spus, că acele lăcate numai cu iarba fierelor se pot deschide, o iarba, pe care numai al șaptelea între șapte, fiind încă copil nevinovat, o poate găsi strălucind pe câmpul întins în zorile de zi printre cele-lalte ierburi. Cine are iarba asta, și taie degetul și o pune în tăietură lăsând-o până la tamăduire, ca să rămăie în deget. Apoi ori pe ce fier ar pune acest deget, fierul, fie lacăt, fie zăvor, lanț și ori-ce țarie, se supune și se desface. Pentru tâlharul asemenea iarba nu e numai iac-așa... ceva ca să fie. E lucru tomat mare și de mare preț. Eș ospătară dar pe Ionea și l'afurcă pat moale, ca să poată dormi bine. Il spuseră însă, că l'vor ucide, dacă nu le va găsi iarba fierelor. Bietul de Ionea toată noaptea se visa căutând firul de iarba. În crepetul zorilor tâlharul treziră pe Ionea și îl trâmiseră la căutat de fir de iarba. Ionea se puse în patru picioare și cum privi în delungul poienii peste firele de ierburi, indată văzu pe una strălucind. Asta era, care era. Tocmai iarba fierelor. Era între tâlharul unul orb de un ochiu. Acesta a fost închis în temnițele împărătești și a fugit cu fiare cu tot. Lanțul l'a fost pilit în urmă, dar cătușile erau de un fier anume împărătesc, pe care foc nu l'topește și pilă nu l'șgărie. Ionea puse firul pe cătușă și... ține! cătușă căzu deschisă la pământ. — „Aha! noroc să ai nepoate, că mă scapăși de o greutate!” grăi tâlharul și era foarte îmbucurat, când

it veni să grăiască asemenea cuvinte. Când însă căpitanul luă firul de iarba dela Ionea, pentru ca să deschiză și cealaltă cătușă, în zadar se trudi, căci firul nu i se mai supunea. Vrăjitoarea nu le-a spus, că firul numai acelaia se supune, căruia ursitele i au făcut parte să-l găsească. Și au văzut tâlharul, că nu e folos de iarba fierelor, și după ce au văzut, grozav s'a mâniat, eară după ce s'a mâniat, a rădicat cuțitele și săbiile ascuțite, ca să ueigă pe Ionea. — „Stați!” strigă chiorul. — „Ați zis, că nu-l ucidem, dacă ne va găsi iarba. A găsit-o! Ca oamenii de vorbă, să nu îl ucidem!” Nici nu l'au ucis, de oare-ce tâlharul sunt oameni de vorbă: bine, rău, precum au zis, ei fac. Fiind însă, că se temeau că Ionea îl va spune oamenilor, au găsit altă cale, pentru a scăpa de el. Ce și cum au făcut? — Au luat pe Ionea și l'au pus în butoiul defundat, apoi au infundat butoiul, au bătut cercurile de fier pe el și s'a dus. — Rău, foarte rău a fost să facă ast-fel! Așa a ajuns Ionea de la bine la rău și de la rău la tot mai rău, până cel vedem infundat într'un butoiu de viu... Ce să mai fie de el? El, bine!, infundat într'un butoiu... aieci se sfărșește... Ionea începu să plângă, să se vaite și tot să strige până ce îl auziră lupii flămânzi și grăbiră crezând că îl vor putea mânca... He! Dar să se lîngă pe bot! Ionea era așezat în butoiu. Indată ce simți că lupii sunt aproape, el puse

ochiul la gura butoiului și privi afară, apoi remase tăcut. Lupul au fost dat de rămășițele bouului și se băteau hălăoși asupra ciolanilor. Uoul dintre ei, care era uaf mare și mai uânios, apucă un ciolan și se puse cu el tocmai lângă butoiul, în care era Ionea... Ionea nici nu cuteză să resufle. Indată vede, că coada flocoasă a lupului intră pe gaură în butoiu. Ionea se sperie. Coada intră mai alănc... Ionea se îngrozește. În sfârșit lupul se hărgeșta odată, dă îndărăt, coada intră de tot, încât atinge nasul lui Ionea... Acum nu e bine! Ionea tresare înspăimântat, în spaima sa apucă cu amândouă mâinile coada lupului și ține de ea cu toată puterea... lupul se sperie și el și o înceară la fugă trăgând butoiul după sine... Și apoi să vezi lucru minunat! Hodoronc... tronc... dă de copaci... dă pe deal, dă la vale... lupul fuge... butoiul după el... Ionea ține de coadă și merg încet și minune săl vezi... Odată hodoronc... tronc... butoiul se isbește de un părete și se sfărâmă doagă... doagă... lupu fuge mai departe, iară Ionea se trezește acasă ținind cu amândouă mâinile de coada lupului, care s'a fost rupt din rădăcina. Așa a pățit-o Ionea mamel. Cine-o și te mai departe uaf departe s'o spuie. (Albina Carpatilor) I. Slavici.

Domnule.

Doresc a se care este apreciația mea asupra eficacității Capsulei lui Guyot cu gudron. Un proverb mai bătrân de cât mine a spus: Vox populi, Vox Dei.

Ori, de ore ce totă lumea așteaptă, își caută bronhiile seale, guturaiurile seale, catarrhele seale cu capsulele Guyot: de ore-ce toți sunt mulțumiți de acest tratament și revin la dânsul la casa de trebuință, lmi pare că respunsul este făcut.

Cât despre phthisia, mă cred dator a face rezerve, mai ales din cauza diversității formelor sub cari ea se prezintă. Cu toate rezultatele favorabile obținute de două ani încoace întru buințarea, prin capsulele Guyot, chestiunea lmi pare prea delicată pentru a nu fi permis să ne pronunțăm chiar de acum. Neapărat, gudronul nu poate face de cât bine phthisicilor: el va calma tusea care îl obosește atâta; în multe cazuri îl va prelunge existența, dără cât despre vindecare...? să lăsăm viitorului grija de a se pronunția dupe experiența mai concludentă.

Și cu toate acestea, decât ași fi phthisic ași lua capsule Guyot.

Priimește, Domnule, asigurarea considerățiunii mele cea mai distinsă.

Dr. Mignet

Capsulele Guyot se găsesc în România la mai toate farmaciile.

ASTMA... Depozite la toate farmaciile malbuine.

DE VÂNZARE... Strada Romană No. 63 bis, Suburbia Precupești-Noi.

ASTHME... NEURALGIES... Depozit: la dd. Etel, Riederer și Zurner, și la toți principalele Pharmaciai.

SIROPUL ȘI PASTA DE LAGASSE de Seve de Pin (Bradul) Maritimi... Depozite în principalele Pharmaciai.

PILULE DIGESTIVE DE PANCREATINE de DEFRESNE... PHARMACIAN DE CLASA Ier EX-INTERN AL SPITALELOR DIN PARIS

CHARTIA LARDY cu Extract de Ardei... Puternic revulsiv cu mult superior Thapsia, uleiului de Croton, etc.

INJECTION BROU... Depozit în București, la d-nii F. W. Zurner, Riederer și Dimbovici farmaciști etc.

GUTURA, Tusea Magarésca, TUSEA, IRRITAȚIUNI ale PEPTULUI și ale BRONCHELOR... Depozit în București, la d-nii F. W. Zurner, Riederer și Dimbovici farmaciști etc.

NOUA INVENȚIUNE PARFUMERIE IXORA BROIENÉ ED. PINAUD... 37, Boulevard de Strasbourg, 37.

MARE SUCCES. VELOUTINE este o FĂINĂ DE OREZ... CH. FAY, Parfumeur la Paris, 9, rue de Paix.

PO-HO... depozit în București la farmacia d-lui F. W. Zurner, și la d-nii Appel & Cie.

HYGIENA PELII SAVON AU SUC DE LAITUE ED. PINAUD, PARIS... Singurul Deposit alii Aspașiei Mignot.

CERNEALA NOUA MATHIEU PLESSY... CERNEALA NOUA DUBLU-VIOLETA... DEPOSIT LA TOȚI PAYETIERI ȘI DRUGUIȘTI

11 milioane 150,000 franci... I. DAMMANN... Colectorul principal autorizat de guvernul ducal Hamburg, 43 Zoenghauserstr.

APA TONICA DICQUEMARE, Chimist ROUEN (Francia)... Depozit în principalele magazine de parfumeria.

Căștigul principal de 20,000 MARCI... BFAUNSCHWEIG... Depozit în București la d-nii F. W. Zurner, Riederer și Dimbovici farmaciști etc.

MAGASINUL DE LINGERIE DIN VIENA... DESFACERE TOTALĂ... NOUL PREȚIU-CURANT F.CSAT... Magasinul de Lingerie din Viena